

Sygn. akt I C 27/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	sekretarz sądowy Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2018 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...)

przeciwko R. K., (...)

o ustalenie

1) oddała powództwo;

2) zasądza od (...) na rzecz pozwanego R. K. kwotę 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

Sygnatura akt I C 27/18

UZASADNIENIE

(...) działając w oparciu o przepisy art. 7 i 5 k.p.c.,

w pozwie skierowanym przeciwko R. K. i (...), wniósł o ustalenie, że (...) nabył z dniem 19 kwietnia 1946r. na mocy art. 2 ust. 1 pkt b Dekretu z dnia 8 marca 1946r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich własność nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), składającej się z zbudowanej wielorodzinnym budynkiem mieszkalnym działki nr (...) o powierzchni 0,0532 ha, obręb ewidencyjny Kolej, opisanej w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego w(...). W uzasadnieniu (...) wywodził, iż G. do zakończenia II Wojny Światowej położone były w granicach Rzeszy Niemieckiej. Właścicielem spornej nieruchomości był (...) (opisywany w dokumentach powojennych jako F. S. (1) lub S.). Po objęciu Miasta G. przez polską administrację państwową kamienica została przejęta w zarząd Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w K., a następnie postanowieniem z dnia 12 grudnia 1946 w sprawie III Co 907/46 Sądu Grodzkiego w G. F. S. (1) został wprowadzony w posiadanie tej nieruchomości. W rejestrze gruntów Miasta G. był on wymieniany jako właściciel działki jeszcze w roku 1964. W 1966r. jako osoba władająca nieruchomością została wymieniona jego córka M. K. (1). W 1989r. wykreślono z rejestru M. K. (1) (która w roku 1981 wyjechała na stałe do Niemiec) i w jej miejsce ujawniono Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych jako podmiot władający działką na podstawie decyzji z 9 maja 1989r. Następnie w roku 2008 wykreślono z rejestru (...), a w 2014r. F. S. (1), a to na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w (...) w sprawie I Ns 150/13 o stwierdzeniu nabycia spadku. Spadek po F. S. (1) nabyła na podstawie testamentu jego córka M. K. (1). Spadek po M. K. (1) nabył jej syn R. K.. W dniu 16 czerwca 2014r. Miasto G. wydało

pełnomocnikowi R. K. sporną nieruchomość. R. K. został ujawniony w założonej dla nieruchomości księdze wieczystej jako jej właściciel. W dniu 3 grudnia 2015r. R. K. sprzedał nieruchomość (...) Spółce z o.o. w K.. Dalej (...) wywodził, że nie zachowały się żadne dokumenty potwierdzające narodowość polską F. S. (1). Zarówno jego córka M. K. (1), jak i wnuk – pozwany R. K. deklarowali w latach późniejszych narodowość niemiecką i ostatecznie wyjechali na stałe do Niemiec. Ta okoliczność, a także niemiecko brzmiące dane osobowe oraz miejsce urodzenia w Niemczech i zamieszkiwanie w położonych na terenie Niemiec G. wskazują zdaniem (...) na to, iż F. S. (1) (Franz S.) był narodowości niemieckiej, a zatem zgodnie z art. 2 pkt 1 b dekretu własność nieruchomości należącej do niego przed wojną przeszła z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa.

Pozwany R. K. w odpowiedzi na pozew (k.177) wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu. Podkreślił, że narodowość F. S. (1) była przedmiotem badania w postępowaniu przed Sądem Grodzkim w sprawie III Co 907/46, a z faktu, że przywrócono mu posiadanie nieruchomości należy wywodzić, że spełniał po temu warunki formalne. Postanowienie to nadal pozostaje w mocy i korzysta z powagi rzeczy osądzonej. Twierdzenia powoda, wspierane fizycznym brakiem w dniu dzisiejszym niektórych dokumentów, należy uznać za nieuprawnione.

Pozwany (...), reprezentowany w niniejszym postępowaniu przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, wniósł o odrzucenie pozwu, względnie oddalenie powództwa. (k. 154). Podobnie jak pozwany R. K. powoływał się na ustalenia dokonane przez Sąd Grodzki w G. w sprawie III Co 907/46. Niezależnie od tego zakwestionował twierdzenie jakoby o narodowości niemieckiej F. S. (1) miały świadczyć jego niemiecko brzmiące dane osobowe. Zwrócił przy tym uwagę na to, iż władze niemieckie, a po 1945 r. władze polskie zmuszały administracyjnie autochtonów do zmiany brzmienia imienia i nazwiska, a kierowanie się obecnie przy ocenie narodowości osoby zmarłej w roku 1950 deklaracjami jej dzieci i wnuków budzi wątpliwości. Zwrócił uwagę, że autochtoni na tzw. Ziemiach Odzyskanych zmieniali swoje deklaracje narodowościowe w zależności od uwarunkowań geopolitycznych i siły nacisków wywieranych przez władze państwowe czy to niemieckie czy polskie. Nie ma przy tym żadnych dowodów by F. S. (1) zmienił zadeklarowaną przynależność do narodu polskiego.

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2018r. (k. 296) Sąd oddalił wniosek o odrzucenie pozwu.

Sąd ustalił co następuje:

Poza sporem jest, że nieruchomość położona w G. przy ul. (...), składająca się z zbudowanej wielorodzinnym budynkiem mieszkalnym działki nr (...) o powierzchni 0,0532 ha, obręb ewidencyjny Kolej, opisana obecnie w księdze wieczystej (...) Sądu Rejonowego w Gliwicach przed II Wojną Światową była własnością F. S. (1). F. S. (1) (Franz J. S.) urodził się w (...)r. w S. jako syn J. i J. domu F.. Zmarł 11 marca 1950 r. w G. (kopia aktu zgonu k.17). N. jest, że do zakończenia wojny zarówno S. jak i G. znajdowały się na terenie Niemiec. F. S. (1) był żonaty M. P. domu Z., urodzoną w (...)r. w K. in O., zmarłą w 1944r. w G.. Z tego związku pochodzi córka F. M. M. S. urodzona w (...) r. w G., zamężna od 1935 r. z C. K. (K.), zmarła w 1996r. w B. (akt urodzenia k. 6, akt małżeństwa k. 7 akt I Ns 150/13 Sądu Rejonowego w Gliwicach, akt zgonu k. 4,5 akt II Ns 2572/08 tego Sądu). Z tego małżeństwa pochodzi wnuk F. S. (1) - pozwany R. K. urodzony (...) (kopia aktu urodzenia k. 20).

W 1909r. F. S. (1) został wpisany jako właściciel parceli 710/87 na karcie mapy 7 w obrębie G. w artykule (...), tom 22 k. 923 (k. 34, pismo Urzędu Miejskiego w G. k. 26).

Postanowieniem Sądu Grodzkiego w G. z dnia 1 grudnia 1946r. w sprawie III Co 907/46 zarządzono wprowadzenie F. S. (1) w posiadanie nieruchomości. Z uzasadnienia postanowienia wynika, iż Sąd na podstawie tymczasowego zaświadczenia Prezydenta Miasta G. z dnia 12 lutego 1946r. nr (...) oraz opisanych wyżej akt hipotecznych księgi wieczystej Miasta G. tom 22 karta 923, ustalił że F. S. (1) jest narodowości polskiej i jest właścicielem tej nieruchomości. Nadto na podstawie oświadczenia F. S. (1) i kwitu (...) Sąd ustalił, że utracił on posiadanie nieruchomości w związku z wojną rozpoczętą 1 września 1939, a nieruchomość w posiadanie przejął Okręgowy Urząd

Likwidacyjny (akta III Co 907/46 Sądu Grodzkiego w G.). W dniu 1 marca 1947r. F. S. (1) został wprowadzony w posiadanie spornej nieruchomości (kopia protokołu k. 21, pismo komornika k. 22).

W dniu 17 kwietnia 1948r. F. S. (1) sporządził testament przed notariuszem J. B.. Wylegitymował się przy tym tymczasowym zaświadczeniem o narodowości polskiej wydanym przez Prezydenta Miasta G. dnia 12 lutego 1946 nr (...) z uwidocznieniem złożenia deklaracji wierności dnia 15 listopada 1946 w obwodzie (...). (...) (postanowienie w przedmiocie otwarcia i ogłoszenia testamentu k. 6 akt II Ns 145/51 Sądu Powiatowego w G.).

W trakcie zakładania ewidencji gruntów i budynków jednostki ewidencyjnej G. w roku 1964 na podstawie powyższych zapisów artykuły martykuły F. S. (1) został ujawniony jako właściciel w rejestrze gruntów nr (...). W 1966r. w rejestrze na podstawie wpisu w protokole ustalenia władania ujawniono jako osobę władającą działką M. K. (2). W 1989r. w jej miejsce jako podmiotu władającego działką ujawniono Miejski Zarząd Budynków Mieszkalnych. Wpis dokonany został w oparciu o decyzję Urzędu Miejskiego w G. z dnia 9 maja 1989 nr 578/ (...)/89. W roku 2000 dane z rejestru gruntów zostały z informatyzowane, a w 2005r. na skutek modernizacji ewidencji gruntów i budynków działce nadano numer (...) i przeniesiono do rejestru gruntów nr 69 w obrębie ewidencyjnym Kolej (pismo Urzędu Miejskiego w G. k. 26, kopie rejestru i wykaz zmian ewidencyjnych k. 27-30, decyzja o przejęciu nieruchomości w zarząd Miejskiego Zarządu Budynków Mieszkalnych i protokół przejęcia k. 23-25).

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2009r. w sprawie II Ns 2572/08 Sąd Rejonowy w (...) stwierdził, że spadek po M. K. (1) nabył jej syn R. K. w całości (k. 24 akt II Ns 2572/08).

Postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014r. w sprawie I Ns 150/13 Sąd Rejonowy w (...) stwierdził, że spadek po F. S. (1) nabyła M. K. (1) (k. 69 akt I Ns 150/13). R. K. składając zapewnienie spadkowe w tej sprawie nie miał żadnych bliższych wiadomości na temat F. S. (1). Nie wiedział czy poza jego matką F. S. (1) miał inne dzieci, czy miał rodzeństwo i czy jego rodzice (pradziadkowie pozwanego) żyli jeszcze w chwili jego śmierci. Podkreślił, że matka nie rozmawiała z nim na temat rodziny (protokół posiedzenia w dniu 25 czerwca 2015r. k. 29 akt I Ns 150/13).

W roku 2014 F. S. (1) został wykreślony z rejestru gruntów, a dla nieruchomości założono księgę wieczystą, w której ujawniono prawo własności R. K.. Nieruchomość była przedmiotem dalszego obrotu, obecnie jako właściciel w księdze wieczystej ujawniony jest (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. (pismo Urzędu Miejskiego w G. k. 26, umowa sprzedaży k. 37, wydruk księgi wieczystej k. 41).

Dokumenty potwierdzające narodowość polską F. S. (1) nie zachowały się. W rejestrze wydanych zaświadczeń narodowości polskiej pod numerem (...) odnotowano, że takie zaświadczenie zostało mu wydane (k. 82-83).

Decyzją z dnia 16 listopada 2017r. SOI. (...)96.2017 Wojewoda (...) odmówił potwierdzenia posiadania obywatelstwa polskiego przez F. S. (1). Jak wynika z uzasadnienia odmowa nastąpiła wobec nie odnalezienia dokumentów potwierdzających, że wymieniony nabył obywatelstwo polskie na podstawie ustawy z dnia 28 kwietnia 1946 o obywatelstwie Państwa Polskiego osób narodowości polskiej zamieszkałych na obszarze Ziemi Odzyskanych. Jednocześnie F. S. zmarł przed wejściem w życie kolejnej ustawy z dnia 8 stycznia 1951r. o obywatelstwie polskim. Wojewoda zaznaczył, iż nie może jednoznacznie potwierdzić, czy F. S. (1) nabył obywatelstwo polskie i czy miał je w chwili śmierci (akta Urzędu Wojewódzkiego w K. w załączeniu).

Obywatelstwo polskie pozwanego R. K. zostało natomiast potwierdzone poświadczeniem Wojewody (...) z dnia 13 kwietnia 2012r., SOI. (...)605.2012 (k. 150).

Pozwany R. K. we wnioskach o wydanie dowodu osobistego posługiwał się danymi R. K. i R. K. K., we wnioskach i ankietach deklarował narodowość polską (dokumenty zebrane w tzw. kopercie dowodowej Urzędu Miejskiego w G. k. 142 i nast.). W dokumentach paszportowych również deklarował narodowość polską. W 1978r. wyjechał z dziećmi na czasowy wyjazd do Finlandii, a stamtąd do Republiki Federalnej Niemiec, gdzie pozostał na stałe (dokumenty paszportowe w aktach IPN nr (...)). Decyzją z dnia 18 lipca 2012r. Kierownik (...) Cywilnego w G. wyraził zgodę na zmianę nazwiska pozwanego z R. K. K. na R. K. (decyzja k. 128).

M. K. (1) (K.) w dokumentach paszportowych deklarowała narodowość polską do roku 1981, kiedy to wniosła o zmianę obywatelstwa jej i jej dzieci na niemieckie, co uzasadniła narodowością niemiecką. Akta paszportowe nie zawierają żadnych danych odnośnie narodowości jej rodziców (akt IPN nr (...), w tym podanie z dnia 14 kwietnia 181r. k. 13).

Stan faktyczny w części dotyczącej wpisów odnośnie nieruchomości w dokumentach urzędowych, rejestrach i księdze wieczystej nie był sporny. Nie były również kwestionowane żadne z dokumentów przywołanych przez Prokuratora. Sporne natomiast były kwestie narodowości F. S. (1) i jego obywatelstwa, przy czym w ocenie Sądu okoliczność czy F. S. (1) nabył obywatelstwo polskie jest nieistotna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, o czym szczegółowo niżej. Sąd oddalił w tej sytuacji wnioski o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków zgłoszonych w pozwie, a także dopuszczenie dowodu z dokumentów w języku niemieckim załączonych do pisma Prokuratora z dnia 28 maja 2018r., albowiem okoliczności na jakie zostały one zawnioskowane nie były sporne i zostały dostatecznie udokumentowane innymi dowodami przeprowadzonymi w niniejszym postępowaniu. Przesłuchanie świadków i oczekiwanie na tłumaczenie dokumentów złożonych w języku niemieckim prowadziłyby do nieuzasadnionego przewlekania postępowania.

Sąd oddalił również wniosek Prokuratora o przesłuchanie pozwanego R. K. na okoliczność narodowości F. S. (1). Jak wynika z zapewnienia spadkowego złożonego przez pozwanego w sprawie I Ns 10/13 Sądu Rejonowego w (...) nie ma on żadnej wiedzy na temat swojego dziadka, nie wie nawet czy jego matka miała jakieś rodzeństwo, nie wie też nic o rodzinie F. S. (1), co tłumaczy faktem, iż matka nie rozmawiała z nim na temat rodziny. W chwili śmierci F. S. (1) pozwany miał 11 lat. W tej sytuacji nie można oczekiwać, że pozwany będzie miał wiedzę o poczuciu przynależności narodowej F. S. (1), tym bardziej że kwestia ta nakładała się na skomplikowaną sytuację historyczną i społeczną G. w tamtym okresie, nie jest więc możliwe aby jako dziecko mógł dokonywać w tym zakresie jakichkolwiek własnych rozsądnych spostrzeżeń i ocen, a historia rodziny nie została mu przekazana przez jego wstępnych. Wartość dowodowa jego zeznań byłby w tej sytuacji mierna, a przeprowadzenie przesłuchania o z góry wiadomej (przy uwzględnieniu treści zapewnienia spadkowego złożonego w sprawie I Ns 150/13) wątpliwej wartości dowodowej byłoby nieuzasadnionym przewlekaniem postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Prokurator domagał się ustalenia w trybie art. 189 k.p.c., iż zgodnie z art. 2 ust 1 pkt b dekretu z dnia 8 marca 1946 o majątkach opuszczonych i ponemieckich (Dz. U. 1946/13, poz. 87) nieruchomość położona w G. przy ul. (...) z mocy prawa przeszła na własność Skarbu Państwa.

W myśl przywołanego art. 2 ust 1 pkt b dekretu z mocy samego prawa przechodził na rzecz Skarbu Państwa wszelki majątek obywateli Rzeszy Niemieckiej i (...) z wyjątkiem osób narodowości polskiej lub innej przez Niemców prześladowanej. Przepis wyraźnie rozróżnia kwestię obywatelstwa od kwestii narodowości właściciela majątku i zgodnie z jego literalnym brzmieniem i logiczną wykładnią dla ustalenia czy majątek przeszedł z mocy dekretu na własność Skarbu Państwa obie te przesłanki należy oceniać odrębnie.

Poza sporem jest, że F. S. (1) był właścicielem nieruchomości położonej w G. przy ul. (...). Poza sporem jest również, że do chwili zakończenia II Wojny Światowej był obywatelem Rzeszy Niemieckiej. Sporne było jedynie, czy był narodowości polskiej (lub innej przez Niemców prześladowanej), czy też - jak twierdzi (...) - niemieckiej, co przesądziłyby o przejściu jego majątku z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa. Ciężar dowodowy w zakresie wykazania, że F. S. (1) był narodowości niemieckiej zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał na Prokuratorze jako powodzie, który z tego faktu wywodził skutki prawne.

Dekret nie zawiera definicji legalnej pojęcia narodowości, należy je zatem wyklądać zgodnie z powszechnie przyjętym w języku polskim znaczeniem jako deklaratywną, opartą na subiektywnym odczuciu cechę indywidualną każdego człowieka, wyrażającą poczucie przynależności do danego narodu, a wynikającą ze związku emocjonalnego, kulturowego lub pochodzenia.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało aby F. S. (1) był narodowości niemieckiej.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do wyników postępowania w sprawie III Co 907/46 Sądu Grodzkiego w G.. Postępowanie to toczyło się w oparciu o przepisy art. 15 i następnego dekretu z 8 marca 1946r. i dotyczyło przywrócenia posiadania majątku opuszczonego. Zgodnie z art. 32 ust 1 dekretu prawomocne postanowienie w przedmiocie przywrócenia posiadania nie przesądza prawa własności majątku. Problematyka zbiegu roszczeń posesoryjnych i roszczeń dotyczących prawa własności na gruncie dekretu z 8 marca 1946r. została szczegółowo omówiona w uchwale Sądu Najwyższego z 5 listopada 1946r. sygn. I C 110/46, w której to uchwale Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził, że dochodzenie mienia opuszczonego, oparte na prawie własności lub innym tytule, dopuszczalne jest w drodze powództwa. Okoliczność ta skutkowałą o oddaleniem złożonego w toku postępowania przez pozwaną wniosku o odrzucenie pozwu, z drugiej zaś strony nie pozwoliła przyjąć, że postanowienie w sprawie II Co 907/46 Sądu Grodzkiego w G. przywracające F. S. (3) posiadanie nieruchomości przesądziło o jego prawie własności. Niemniej nie może ująć uwadze, że w toku postępowania o przywrócenie posiadania Sąd badał te same okoliczności faktyczne, które są podstawą badania w niniejszej sprawie, a mianowicie prawo własności przysługujące F. S. (3) do nieruchomości przed rozpoczęciem wojny i jego narodowość. Zważywszy na to, że Sąd po zbadaniu tych okoliczności przywrócił posiadanie należy uznać, że ustalił iż nie jest on narodowości niemieckiej. W uzasadnieniu postanowienia Sąd powołał się na tymczasowe zaświadczenie Prezydenta Miasta G. z dnia 12 lutego 1946r. nr 25 785 i stwierdził jednoznacznie, że F. S. (1) jest narodowości polskiej.

Dalej, z testamentu F. S. (1) wynika, że legitymował się on u notariusza opisywanym wyżej zaświadczeniem (fakt jego wydania nie był zresztą sporny), a nadto okazywał notariuszowi potwierdzenie złożenia dnia 15 listopada 1946r. deklaracji wierności narodowi polskiemu. Dokument w postaci testamentu w formie aktu notarialnego ma moc dokumentu urzędowego w zakresie faktów potwierdzonych w nim przez notariusza. Dokumentem urzędowym jest również protokół otwarcia i ogłoszenia testamentu. Omawiany testament (a w zasadzie protokół jego otwarcia i ogłoszenia) stanowi zatem dowód tego, że w chwili jego sporządzania F. S. (1) posiadał zaświadczenie o narodowości polskiej i potwierdzenie złożenia deklaracji wierności.

Okoliczności te wskazują w ocenie Sądu jednoznacznie, że F. S. (1) deklarował narodowość polską i traktowany był przez ówczesne organy państwowe (w tym Sąd) jako osoba narodowości polskiej.

Nie sposób się zgodzić z powodem, iż o narodowości niemieckiej mają świadczyć niemiecko brzmiące dane osobowe F. S. (1), jego miejsce urodzenia, czy deklaracje narodowościowe jego zstępnych. Teza o niemiecko brzmiących danych jest w ocenie Sądu co najmniej dyskusyjna. Oczywistym jest, że z uwagi na urodzenie i zamieszkiwanie na terenie Niemiec, dane personalne F. S. (1) zapisywane były wedle reguł pisowni niemieckiej i w niemieckim brzmieniu imion. Oba imiona jednak tj. F. J. (Franz J.) są powszechnie przyjętymi i używanymi od wieków w całym kręgu kultury chrześcijańskiej i nie wiążą się szczególnie z jakimikolwiek zwyczajami narodowymi. Nazwisko S. (S.) również nie należy do typowo niemieckich. O narodowości niemieckiej nie może przesądzać również fakt urodzenia i zamieszkiwania na terenie Niemiec, ani posiadane niemieckiego obywatelstwa – co zresztą dostrzegł ustawodawca czyniąc w art. 2 ust. 1 pt b dekretu z 8 marca 1946 r. wyjątek dla osób narodowości polskiej i innych przez Niemców prześladowanych. Nie może również przesądzać o narodowości F. S. (1) poczucie przynależności narodowej jego zstępnych. Jak już wskazywano wyżej narodowość jest cechą indywidualną każdego człowieka, opartą o jego subiektywne przekonanie. Może być wywodzona z pochodzenia (a zatem od wstępnych, choć przecież niekoniecznie od ojca), może też wynikać z innych przesłanek, jak np. miejsce urodzenia czy przynależność kulturowa i językowa, a czasem religijna. Żadna z tych przesłanek sama w sobie nie przesądza o narodowości, która jest cechą opartą na subiektywnym poczuciu identyfikacji każdego człowieka z danym narodem. Odnosząc się szczegółowo do argumentów powoda, należy zauważyć, że postępowanie dowodowe nie uprawdopodobnia nawet aby M. K. (1), córka F. S. (1), wywodziła swoją niemiecką narodowość od narodowości ojca. M. K. (1) swoje poczucie przynależności narodowej mogła wszak wywodzić z innych źródeł np. od matki P. M. z domu Z., która przecież mogła być Niemką, mogła również wywodzić je z własnej historii życia – jako osoba urodzona w (...) roku w Niemczech, prawdopodobnie całe dzieciństwo i znaczną część młodości spędziła w Niemczech, chodziła do niemieckiej szkoły, w Niemczech wyszła za mąż i założyła rodzinę, w Niemczech urodziła dziecko, a język niemiecki przynajmniej do zakończenia wojny był z dużym prawdopodobieństwem dla niej językiem wiodącym. Nie ma żadnych podstaw aby twierdzić, że swoje poczucie

przynależności narodowej łączyła z poczuciem przynależności narodowej swojego ojca. Tak samo nieuzasadnione są wywody dotyczące narodowości pozwanego R. K., który – o ile w ogóle wywodzi swoją narodowość z pochodzenia, to może wywodzić ją zarówno od matki jak i ojca i dziadków ojczystych, a niekoniecznie wyłącznie od dziadka macierzystego tj. F. S. (1), tym bardziej że jak wynika z zapewnienia spadkowego złożonego w sprawie I Ns 150/13 Sadu Rejonowego w Gliwicach pozwany nie ma w zasadzie żadnej głębszej wiedzy na temat dziadka i jego rodziny.

Fakt, że aktualnie nie zdołano potwierdzić, iż F. S. (1) po wojnie nabył obywatelstwo polskie jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Dekret nie uzależnia prawa własności majątku od obywatelstwa właściciela po zakończeniu działań wojennych, a jedynie od jego narodowości. Jako, że dekret w samym art. 2 ust. 1 pkt b odwołuje się odrębnie do obywatelstwa (chodzi o obywateli Rzeszy Niemieckiej i (...)), a odrębnie do narodowości, należy uznać że pojęcie obywatelstwa i narodowości nie są w rozumieniu dekretu tożsame, a obywatelstwo właściciela majątku po zakończeniu wojny nie jest przesłanką istotną dla prawa własności. Niezależnie od tego trzeba zauważyć, że decyzja Wojewody (...) odmawiająca potwierdzenia, że F. S. (1) nabył obywatelstwo polskie nie dowodzi, że takiego obywatelstwa nie nabył – z uzasadnienia tej decyzji wynika jedynie, iż nie zdołano tego ustalić.

W tych warunkach wobec niewykazania przez powoda, że F. S. (1) był narodowości niemieckiej, co było w realiach niniejszej sprawy przesłanką decydującą o nabyciu przez Skarb Państwa własności spornej nieruchomości w oparciu o przepis art. 2 ust. 1 pkt b dekretu z dnia 8 marca 1946r, Sąd w oparciu o art. 189 k.p.c. oddalił powództwo.

O kosztach orzeczono zgodnie z wynikami postępowania na zasadzie art. 98 k.p.c. Sąd uznał przy tym, że w sytuacji kiedy prokurator występuje w sprawie w oparciu o art. 7 i 57 k.p.c., tak jak to ma miejsce w niniejszym postępowaniu, przepis art. 106 k.p.c. nie znajduje zastosowania (por. wywody zawarte w uzasadnieniu wyroków Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 1989r., sygnatura II CR 155/89 oraz z dnia 10 października 2003r., sygn. II CK 116/02). Koszt zastępstwa procesowego pozwanego R. K. ustalono w oparciu o § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia kosztów procesu od (...) na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

ZARZĄDZENIE

-- (...)

27 lipca 2018